

lemmer. Naar man bestæftiger sig med disse Forhold paa Færøerne, er det i Grunden i det mindste halvvejs, som naar den blinde taler om Færøerne, man ved ikke rigtig, hvorledes man er stillet. Jeg tror at turde udtale ikke blot som mit Dnske, men som et almindeligt Dnske, at faa afhjulpet det Savn, vi lide under, idet vi fremdeles mangle den Vejledning, vi tidligere have haft i Lagtingets Forhandlinger; man kan fremdeles ikke se noget om, hvorledes de forskellige Medlemmer i Lagtinget have stillet sig til de foreliggende Lovforslag, eller hvorfor de have stillet sig saa eller saa, man faar ikke Grunden der oppe fra hverken for eller imod. Men jeg har det Haab, at det snart vil lyffes den højtærede Minister at skaffe noget fyldigere Meddelelser der oppe fra, end vi have haft det sidste Par Aar.

Jeg har den samme Mening, som det ærede Medlem fra Færøerne (Olsen), som nu satte sig, jeg tror ikke, det foreliggende Lovforslag, hvis det bliver ophøjet til Lov, vil faa nogen synderlig praktisk Betydning der oppe, det kan jeg ikke ret vel tænke mig. Derimod kunde jeg tænke mig, at naar man vilde gøre noget rigtigt for at fremme Agerbruget paa Færøerne, vilde det virke ganske anderledes gavnligt og heldigt, om man kunde komme ind paa at arbejde for, at Krongodsjet eller Kongsgodsjet beroppe sig over til at blive Selvejendom. Jeg tror, at det vilde være et Skridt i den rigtige Retning, men da jeg, som sagt, ikke er rigtig kendt med Forholdene deroppe, kan jeg kun tillade mig at henstille til rette vedkommende, om det ikke var rigtigt at gøre forberedende Skridt i den Retning, for at man snart kunde komme til at gøre et alvorligt Forsøg til at finde en Løsning ad den antydede Vej.

Justitsministeren (Nellemann):

Jeg skal først bemærke, at jeg ikke har noget at indvende mod det Endringsforslag, som er stillet af Udvalget, det gaar jo ikke ud paa at gøre nogen Realitetsforandring i Lovforslaget, men kun ud paa en Tydeliggørelse. — Hvad angaar det Spørgsmaal, om dette Forslag, naar det bliver ophøjet til Lov, vil gøre nogen videre Nytte paa Færøerne eller ej, kan jeg kun henholde mig til, at Ministeriet selvfølgelig maa gaa ud fra, at naar Lagtinget indstiller at foretage en vis Lovforandring, saa maa den dog ogsaa nok kunne være til nogen Nytte paa Færøerne. Smidlertid hvis Lovforslaget ikke gør nogen Nytte, saa kan det dog i alle Tilfælde heller ikke gøre nogen Skade, og jeg

fer derfor ikke, at der kan være nogen Betænkelighed ved det.

I Anledning af de Bemærkninger, der staa trykte i Betænkningen om det ønskelige i at forsøge paa at ophjælpe Færøerne paa anden Maade, nemlig ved at Staten medvirkede til, at det saakaldte Krongods skulde gaa over til Selvejendom, skal jeg bemærke, at det Spørgsmaal har været fremme for en Del Aar siden, og der kan maasse ogsaa komme en Tid, da det kunde komme frem igen, men jeg tror, at saaledes som de økonomiske Forhold ere for Øjeblikket paa Færøerne, vil en saadan Lov næppe blive benyttet synderlig. Men i alle Tilfælde er det jo klart, at selv om man vil gaa til at give en saadan Lov om Krongodsjets Overgang til Selvejendom og altsaa aabne Fæsternes Lejlighed til at købe deres Gaarde, saa vil dog den her foreliggende Lov, hvis den for øvrigt gør nogen Nytte, ikke være overflødig, thi Fæstegodsjet vil ikke forsvinde med et Slag, fordi der kommer en saadan Lov. Det vil jo gaa der ligesom her, at der vil gaa en rum Tid, inden samtlige Fæstere beslutte sig til at købe, og i denne Mellemtid vil en Lov som denne kunne gøre sin Nytte. — I øvrigt er det et Forhold, jeg vil minde om, som gør, at der hos de færreste Kongsbønder vil være mindre Tilbøjelighed til at købe deres Gaarde, end der er hos de danske Fæstere, og det er det, at efter den der bestaaende Lovgivning har en Fæsters Søn bestemt Ret til at følge ham i Fæstesteds Besiddelse, hvad som bekendt ikke er Tilfældet med Fæstebønderne her i Danmark. Altsaa det Motiv, som en Fæstebonde her i Danmark kan have til at købe sin Gaard, nemlig at sikre sine Efterkommere Gaardens Besiddelse, haves ikke paa Færøerne; Fæsteforholdet er for saa vidt der noget anderledes ordnet end her i Landet.

Ovesen: Det er kun en ganske kort Bemærkning. Jeg er ikke saa sikker som den ærede Justitsminister paa, at Loven ikke kan gøre Skade paa Færøerne. Jeg kender for lidt til Færøerne eller Færingerne til at vide, hvor bestindige de ere. Men det skulde ikke undre mig, at en Lov i en lignende Retning her til Lands kunde friste mange enkelte Mænd ind paa at gøre store Beføstninger under den Forudsætning, at naar Beføstningerne vare gjorte, saa fik de Beløbet udbetalt af Statskassen kun med den Forpligtelse at svare en forøget aarlig Afgift svarende til 4 pCt. Jeg kunde godt tænke mig, at en Færing og maasse mange Færinger kunde foretage Grundforbedringer paa deres Fæstegods til 1,000 eller 2,000